Canonul adormiţilor din Vinerea săptămânii a şaptea după Paşti

Materiale despre Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecime, Rusalii):

https://independent.academia.edu/emystea/Pogor%C3%A2rea-Sf%C3%A2ntului-Duh-(Cinzecimea,-Rusaliile)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Pogor%C3%A2rea+Sf%C3%A2ntului+Duh
+

***

Materiale despre Rugăciuni pentru adormiţi:

https://independent.academia.edu/emystea/Rug%C4%83ciuni-pentru-adormi%C5%A3i

https://archive.org/details/@steaemy?query=Rug%C4%83ciuni+pentru+adormi%C5%A3i

***

Vineri seara a cincizeci de zile facem pomenirea tuturor celor din veac adormiţi creştini ortodocşi, părinţi şi fraţi ai noştri.

&&&

Cântarea 1-a

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Întru cămările cereşti vitejii mucenici pururea Te roagă, Hristoase, pe credincioşii ce i-ai mutat de pe pământ, învredniceşte-i să dobândească bunătăţile cele veşnice.

Cela ce ai înfrumuseţat toate, prin mine omul, fiinţă amestecată între smerenie împreună şi întru mărime, m-ai zidit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletele robilor Tăi odihneşte-le.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cetăţean şi lucrător Raiului din început m-ai rânduit; dar călcând porunca Ta m-ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletele robilor tăi odihneşte-le.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cela ce din coastă a zidit de la început pe Eva strămoaşa noastră, din prea curatul tău pântece s-a îmbrăcat cu trup, prin care, Curată, tăria morţii a surpat.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum…

După lege s-au nevoit mucenicii Tăi, Dătătorule de viaţă, şi cu cununi de biruinţă împodobindu-se, cu osârdie celor ce s-au mutat cu credinţă, izbăvire veşnică le dăruiesc.

Învăţându-mă mai întâi cu multe minuni şi semne pe mine rătăcitul; iar mai în urmă însuţi umilindu-Te, ca un Îndurat căutându-mă, m-ai aflat şi m-ai mântuit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe cei ce au trecut la Tine din nestatornică stricăciunea celor trecătoare, în locaşurile cele veşnice, învredniceşte-i, Bunule, cu bucurie a vieţui, îndreptându-i prin credinţă şi prin dar.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nu este fără prihană, precum tu, prea curată Maica lui Dumnezeu; că tu singură ai zămislit în pântece pe adevăratul Dumnezeu cel veşnic, carele a stricat puterea morţii.

Irmosul: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălţat cornul credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

[Şi Ecteniile pentru cei morţi]

După vosglas, **sedealna**, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deşertăciune sunt toate şi viaţa aceasta este umbră şi vis; că în deşert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: Când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălăşluim, unde împreună sunt împăraţii şi săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robii Tăi aceşti mutaţi de la noi, odihneşte-i ca un iubitor de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei de Dumnezeu

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu; în vremea vieţii mele nu mă părăsi; ajutorului omenesc nu mă încredinţa, ci singură mă apără şi mă miluieşte.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Arătând cunoştinţă de o înţelepciune mai mare şi de o bunătate covârşitoare pentru daruri, Stăpâne, cetele mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Pe aceştia ce s-au mutat la Tine, Hristoase, învredniceşte-i de a dobândi slava Ta cea negrăită, unde este locaşul celor ce se veselesc şi glasul curatei bucurii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe cei mutaţi de pe pământ, care laudă puterea Ta cea dumnezeiască, primeşte-i făcându-i fii luminii, şi curăţindu-le ceaţa păcatului, mult Îndurate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Locaş prea curat, Biserică cu totul neprihănită, Chivot prea sfânt, loc fecioresc de sfințenie, pe tine frumuseţea lui Iacov, Te-a ales Stăpânul.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog, luminează-le; ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, cel ce îi chemi din negura greşelilor.

Ca o jertfă sfinţită şi ca o pârgă a firii omeneşti aducându-se mucenicii proslăvitului Dumnezeu, nouă pururea ne mijlocesc mântuire.

Vieții cereşti şi împărţirii darurilor învredniceşte, Doamne, pe credincioşii robii Tăi cei adormiți, dându-le şi dezlegare de păcate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cela ce singur din fire eşti Făcător de viață şi adâncul cel neurmat al bunătăţii cu adevărat, pe cei ce s-au mutat, învredniceşte-i împărăţiei Tale, Îndurate, unule fără de moarte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Tărie şi cântare şi mântuire s-a făcut celor pierduţi Cel ce S-a născut din tine, Stăpâna lumii, carele a mântuit din porţile iadului pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzându-o…

Pe Cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule; pentru aceasta ne rugăm Ţie: Pe cei ce s-au mutat acum la Tine, odihneşte-i.

Când vei veni cu slava Ta cea negrăită, să judeci înfricoşat toată lumea, binevoieşte, Izbăvitorule, să Te întâmpine pe nori credincioşii robii Tăi, pe care i-ai luat de pe pământ.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izvor de viaţă eşti, Stăpâne, carele cu bărbăţie dumnezeiască dezlegi pe cei fere-caţi; pe robii Tăi care cu credinţă au venit la Tine, aşază-i în desfătarea Raiului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

În pământ ne-am întors călcând porunca lui Dumnezeu cea sfântă; iar prin tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălţat, stricăciunea morţii scuturând.

Irmosul: Marea vieţii văzându-o înălţându-se în viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig Ţie: Scoate din stricăciune viaţa mea, multmilostive.

Ectenia şi **condacul**, glasul al 8-lea:

Cu Sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele robilor Tăi, unde nu este durere, nici în-tristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Icos: Tu singur eşti fără de moarte, Cela ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar pămân-tenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge precum ai poruncit Cela ce m-ai zidit şi mi-ai zis: Că pământ eşti şi în pământ Te vei întoarce; unde toţi pământenii vom merge, făcând la mormânt cântarea cea de plângere. Aliluia.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a plecat a grăi: Binecuvântat eşti, Dum-nezeul părinţilor noştri!

Mucenicii fiind dezlegaţi cu sângele Tău de călcarea poruncii celei dintâi şi stro-pindu-se cu sângele lor, arătat-au închipuit junghierea Ta; binecuvântat eşti Dum-nezeul părinţilor noştri.

Pe moartea ceea ce se semeţea o ai omorât, Cuvântule, începătorule de viaţă; pri-meşte şi pe cei ce au dormit acum întru credinţa Ta, care laudă şi cântă Hristoase: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cela ce m-ai însufleţit pe mine omul cu suflarea cea dumnezeiască, Atotputernice Dumnezeule, pe cei mutaţi învredniceşte-i, Stăpâne, împărăţiei Tale, ca să-Ţi cânte Ţie, Mântuitorule: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, ceea ce eşti cu totul fără prihană, zămislind pe Dumnezeu, carele a sfărâmat porţile morţii şi a înfrânt încuietorile. Pentru aceasta, curată, pe tine cu cântări te slăvim credincioşii ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât şi jertfa dreptului cu apă ai ars-o; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea; pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cu statornicie luptele arătându-le, cu cununi de biruinţă v-aţi împodobit mucenici ai lui Hristos, purtătorilor de nevoinţe strigând: Pe Tine Te prea înălţăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioşii cei ce cu sfinţenie au lăsat viaţa şi s-au mutat la Tine Stăpânul, primeşte-i cu blândeţe, odihnindu-i, ca un îndurat, pe cei ce Te prea înalţă întru toţi vecii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Binevoieşte, acum, Mântuitorule, ca toţi cei mai înainte adormiţi, să se sălăşluiască în pământul celor blânzi, îndreptându-i prin credinţă către Tine şi prin dar, pe cei ce Te prea înalţă întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Preafericită, te fericim toţi pe tine, care ai născut pe Cuvântul cel ce este cu adevărat fericit, carele pentru noi S-a întrupat; şi pentru aceasta îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea…

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor şi spre dragostea Ta cu căldură i-a într-aripat, mai înainte închipuind acestora odihna cea cu adevărat neclintită a bunurilor viitoare, de care învredniceşte, Bunule, şi pe credincioşii ce s-au mutat de aici.

Strălucirea cea luminoasă şi dumnezeiască, binevoieşte, Hristoase, să o dobândească aceştia ce cu credinţă s-au mutat, dăruindu-le odihnă, ca un singur Îndurat, în sânurile lui Avraam şi învrednicindu-i fericirii celei veşnice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cela ce eşti din fire bun şi milostiv, voitor de milă şi adâncul îndurării, pe cei ce i-ai mutat din locul acesta al răutăţii şi din umbra morţii, Mântuitorule, aşază-i unde străluceşte lumina Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cort sfânt te cunoaştem pe tine, Curată, chivot şi tabla legii darului, că prin tine s-a dăruit iertare celor îndreptaţi prin sângele Celui ce S-a întrupat din pântecele tău, ceea ce eşti cu totul nevinovată.

Catavasie: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre carele nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, s-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe carele slăvindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

După canon:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dăne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Troparul: Cela ce cu adâncul înţelepciunii, prin iubirea de oameni toate le chiverniseşti şi cele de folos tuturor le dăruieşti, unule Făcătorule, odihneşte, Doamne, sufletele robilor Tăi; că spre Tine şi-au pus nădejdea, spre Făcătorul şi Mântuitorul şi Dumnezeul nostru.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine zid şi liman te avem şi rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, ceea ce eşti credincioşilor mântuirea.

[Extras din: Sâmbătă în săptămâna a şaptea după Paşti se face pomenirea tuturor celor din veac răposaţi în dreapta cinstire de Dumnezeu, în nădejdea învierii şi a Vieţii veşnice (Penticostar) de la Vecernie]